

متن پرسش

با سلام: استاد این آیه از قرآن که خداوند می فرماید اگر دعای افراد نبود خداوند اعتنائی به آنان نمی کرد یا به معنی دیگر ارجی برایشان قائل نبود، را در جایی مطالعه می کردم که نوشته بود با توجه به اینکه آیه ی آخر سوره است و با توجه به قسمت بعدی آیه و مفاهیم قبلی آیات، اینطور بر می آید که خطاب خداوند به کافران است، در اصل که اگر دست از کفرشان بر ندارند خداوند ارجی برایشان قائل نیست. اول اینکه آیا به نظر شما این برداشت درست است یا نه؟ و شما این آیه را در راستای توضیح تقدیرات انسانها و همه ی انسانها آوردید و اینکه چگونه دعا ربط با تقدیرات دارد؟ لطف می فرمایید به طوری که زحمتتان نشود مختصری در مورد اینکه این آیه در مورد تقدیرات انسانها چگونه توضیح داده می شود یا صدق می کند توضیح بفرمایید؟ مطلب را خوانده ام ولی برایم جا نیفتاده. ممنون

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: با توجه به آنچه در جواب سؤال شماره ی ۱۶۳۵۲ عرض شد دعا؛ نقش اساسی در تعالی تقدیر و سرنوشت انسان دارد و شواهد روایی و قرآنی روشنی در این مورد هست. ولی همین طور که می فرمایید آیه ی مذکور با دو نگاه مورد توجه قرار گرفته است و همه قبول ندارند که معنای آیه، معنای دعوت به دعا می باشد. موفق باشید